

DZIENNIK URZĘDOWY

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁÓDZI

Nr 6

Łódź, 31 sierpnia

1946

TRESC:

I. Zarządzenia, obwieszczenia, ogłoszenia

1. Zarządzenie Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 10.8.46 r. w sprawie przemianu zboża procentowo niższego niż dozwolony.
2. Zarządzenie Prezydenta m. Łodzi o zakazie sprzedaży hurtowej warzyw i owoców poza Centralnym Targowiskiem.
3. Zarządzenie Prezydenta m. Łodzi o wprowadzeniu regulam'nu ruchu kołowego i pieszego w m. Łodzi.
4. Obwieszczenie Prezydenta m. Łodzi o nabyciu i prowadzeniu ksiązek me'dunkowych.
5. Obwieszczenie Prezydenta m. Łodzi o numeracji nieruchomości i mieszkań na terenie „Wielkiej Łodzi”.
6. Obwieszczenie Prezydenta m. Łodzi o zakazie trzymania zwierząt w mieście.
7. Ogłoszenie Działu Technicznego o wydaniu ob. Szumskiemu Józefowi dekretu uprawniającego do używania tytułu mierniczego przysięgłego.

II. Statuty.

1. Statut o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź.
2. Statut o samoistnym podatku na rzecz Gminy m. Łodzi od nabywania przedmiotów zbytku.

ZARZĄDZENIE**Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia****10. 8. 1946 r. w sprawie przemiatu zboża procentowo niższego niż dozwolony.**

Na podstawie § 2 ust. 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1946 r. o przemiale zbóż i opłatach przemiatowych (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 155) zarządza się co następuje.

- § 1. Przemiał zbóż procentowo niższy aniżeli wskazany w § 2 ust. 1. Rozp. Prez. Rady Ministrów z dnia 10. 5. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 156) oraz obrót produktami uzyskanymi z takiego przemiatu, może być wykonywany tylko na podstawie imiennych zezwoleń udzielanych przez Ministra Aprowizacji i Handlu dla celów i na warunkach w zezwoleniach wymienionych.
- § 2. Upoważnia się Wojewodów do udzielenia zezwoleń na przemiał procentowo niższy aniżeli wskazany § 2 ust. 1 Rozp. Prez. Rady Ministrów z dnia 10. 5. 1946 r. oraz na dostarczenie produktów takiego przemiatu uprawnionym instytucjom zaopatrujących szpitale, sierocińce itp.
- § 3. Przedsiębiorstwa młynarskie i instytucje, które zaopatrują szpitale, sierocińce itp. w produkty wymienione w § 1 i zakłady piekarskie winny uzyskać zezwolenie imienne od właściwego Wojewody. Wykaz udzielonych na przemiał, wypiek, sprzedaż i odbiór zezwoleń ogłaszają Wojewodowie w Dzienniku Urzędowym Województwa oraz prześlą Ministerstwu Aprowizacji i Handlu (Departament Ziemiopłodów).
- § 4. Zezwolenie należy wystawić dla przedsiębiorstwa młyńskiego odbiorcy produk'u i zakładu piekarskiego z określeniem dokładnej ilości, ściśłego terminu w jakim należy dokonać przemiatu, rozdziału, wypieku itp.
- § 5. Obrót zapasami mąki z przemiatu procentowo niższego niż dozwolony, z wyjątkiem produktów zbożowych z dostaw UNRRA i z zapasów władz aprowizacyjnych dozwolony jest tylko do dnia 1. 9. 1946 r., obrót po tym terminie bez zezwolenia jest zakazany.
- § 6. Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego zarządzenia podlega ukaraniu z mocy art. 11 Dekretu P.K.W.N: z dnia 25. 10. 44 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej. (Dz. U. R.

P. Nr. 9 poz. 49 i Nr. 12 poz. 63) aresztem do sześciu miesięcy i grzywny do 500.000.— zł. lub jednej z tych kar. Ponadto orzec można przepadek przedmiotów, których przestępstwo dotyczy. Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

- § 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 14 sierpnia 1946 r.

MINISTER

(—) J. Sztachelski

ZARZĄDZENIE

Powołując się na Zarządzenie z dnia 28. 6. 1946 r. przypominam, że z dniem 5 lipca rb. zostało uruchomione w Łodzi na placu zwanym „Starówką” Centralne Targowisko warzyw i owoców, jako wyłączne miejsce targowe dla sprzedaży hurtowej warzyw i owoców.

W związku z tym z dniem 5 lipca rb. została wzbroniona wszelka sprzedaż hurtowa warzyw i owoców na innych targowiskach.

Zakaz ten nie obejmuje sprzedaży przez producentów w pomieszczeniach handlowych, wynajętych w halach targowych miejskich oraz sprzedaży przez rolników własnych produktów z wozów bezpośrednio konsumentom.

Naruszający powyższe zarządzenie będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej, zaś wozy z warzywami lub owocami będą zatrzymywane i kierowane do komisariatów Milicji Obywatelskiej do dalszych zarządzeń.

Łódź, dnia 21 sierpnia 1946 roku

Za Prezydenta Miasta

(—) KAZIMIERZ GALLAS

Wiceprezydent Miasta

ZARZĄDZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi, Dział Techniczny, Oddział Ruchu Drogowego na zasadzie art. 4, art. 21 i art. 22 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151) zarządza wprowadzenie poniższego regulaminu ruchu kołowego i pieszego w mieście Łodzi.

„Regulamin ruchu kołowego i pieszego w mieście Łodzi:

- § 1. Pozycja organu regulującego ruch uliczny poprzeczna do ruchu pojazdu — bez względu na dalszy jego kierunek — oznacza zamknięcie przejazdu; kierowcy nie wolno wówczas minąć regulującego ruch i powinien zatrzymać pojazd przed skrzyżowaniem, nie dalej jednak niż przy wew-

wewnętrznej krawędzi chodnika przecznicy, ustawiając pojazd w taki sposób, aby miejsce przejścia dla pieszych pozostało wolne.

- § 2. Wzniesienie ramienia w górę przez regulującego ruch, stojącego w pozycji wymienionej w paragrafie poprzednim, oznacza zmianę kierunku ruchu — przy czym: a) pojazdy przejeżdżające przez skrzyżowanie ulic powinny je bezzwłocznie opuścić, b) zbliżające się do skrzyżowania pojazdy powinny być zatrzymywane przed skrzyżowaniem, c) pojazdy oczekujące przed skrzyżowaniem na otwarcie ruchu powinny być przygotowane do ruszenia.
- § 3. Zwrot regulującego ruchu o 1/4 obrotu i ustawienie się bokiem do pojazdów oczekujących oznacza otwarcie dla nich przejazdu, przy czym wyciągnięcie ramienia w bok jest znakiem do ruszenia pojazdów.
- § 4. Ruch uliczny pieszych przez jezdnię odbywać się może tylko pod kątem prostym i w zasadzie na skrzyżowaniach ulic.
- § 5. Przejście dla pieszych jest otwarte wówczas, gdy przejazd dla pojazdów jest zamknięty, tj. wtedy gdy regulujący ruch stoi bokiem do posuwającego się pieszego.
- § 6. Przejście dla pieszych zamknięte jest wówczas gdy otwarte jest dla pojazdów, tj. gdy regulujący ruch stoi równoległe do przechodnia”.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dn. 1 września 1945 r.

Winni naruszeniu przepisów powyższego regulaminu ulegną w drodze administracyjnej karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

Łódź, dnia 31 sierpnia 1945 roku

Za Prezydenta Miasta

(—) **ST. DUNIAK**

Wiceprezydent Miasta

OBWIESZCZENIE

o numeracji nieruchomości i mieszkań na terenie „Wielkiej Łodzi”.

Na podstawie § 27 pkt. 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) oraz art. 9 poz. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 października 1934 roku o ustaleniu nazw miejscowości i numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 850) — zarządzam co następuje:

§ 1. Wszystkie nieruchomości (domy), działki budowlane i place położone przy uli-

cach i placach publicznych, znajdujących się w granicach „Wielkiej Łodzi”, winny być zaopatrzone we właściwy numer porządkowy nieruchomości, umieszczony na tabliczce metalowej w sposób widoczny i trwały przy wejściu od strony zewnętrznej nieruchomości. Cyfry powinny być wykonane w kolorze białym na niebieskim tle.

§ 2. Właściciele nieruchomości obowiązani są utrzymywać w należyłym stanie tabliczki z numerami porządkowymi.

§ 3. Wszystkie lokale na terenie poszczególnych posesyj, stanowiące samodzielną całość użytkową, czy to jako mieszkania zamieszkałe, czy niezamieszkałe, jak również lokale handlowe lub przemysłowe, winny być zaopatrzone w kolejny numer, w sposób widoczny i trwały za pomocą tabliczki o rozmiarach przynajmniej 5 x 7 cm. z czarnym numerem na białym tle, umieszczonej nad każdym wejściem do danego lokalu.

§ 4. Wykaz numerów lokali winien być umieszczony nad każdym wejściem prowadzącym do danej grupy lokali i oznaczać ściśle do jakich lokali wejście to służy.

§ 5. Numeracja lokali winna rozpoczynać się przede wszystkim od budynku frontowego (o ile taki istnieje), przy czym numery początkowe należy umieszczać nad mieszkaniami (lokalami) położonymi na parterze.

§ 6. W korytarzu każdego domu, tuż przy bramie w miejscu widocznym winien być umocowany, trwale i czytelnie sporządzony oraz dla każdego dostępny, wykaz numerów wszystkich bez wyjątku lokali danej posesji, z wyszczególnieniem nazwisk i imion głównych lokatorów i sublokatorów. Pod wyżej wspomnianym wykazem musi być podane na specjalnej wywieszce nazwisko i imię oraz dokładny adres osoby, odpowiedzialnej za prowadzenie czynności meldunkowych, a nadto informacja, wyjaśniająca, gdzie i u kogo przechowana jest domowa książka meldunkowa.

§ 7. Budynki nowowznoszone winny być zaopatrzone w numerację, określoną niniejszym rozporządzeniem przed oddaniem ich do zamieszkania.

§ 8. Wymienione oznaczenie nieruchomości i mieszkań oraz wykazy lokali w poszczególnych posesjach winny być wprowadzone w terminie do dnia 30 września 1945 r. pod nadzorem Działu Technicznego (Biura Planowania) i Wydziału Ewidencji Ludności Zarządu Miejskiego w Łodzi.

§ 9. Winni niewykonania postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze, przewidzianej w art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 marca 1928 roku, o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309),

zmienionego ustawą z dnia 15 marca 1932 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. 38.32), niezależnie od zastosowania do opornych środków przymusowych w myśl § 43, pkt. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) oraz art. 11 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 października 1934 roku o ustaleniu nazw miejscowości i numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 850).

- § 10. Osoby, które złośliwie usuwają, niszczą, albo uszkadzają tabliczki z numeracją, nieruchomości podlegają drodze administracyjnej karze, przewidzianej w art. 10 wyżej cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o ustaleniu nazw miejscowości i numeracji nieruchomości.
- § 11. Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Łódź, dnia 31 lipca 1946 roku

Za Prezydenta Miasta

(—) EUGENIUSZ AJNENKIEL

Wiceprezydent Miasta

OBWIESZCZENIE

o obowiązku nabycia i prowadzenia domowych księzek meldunkowych przez właścicieli domów, dzierżawców i innych odpowiedzialnych kierowników hoteli itp. zakładów, znajdujących się na terenie „Wielkiej Łodzi”.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309), zmienionego ustawą z dnia 15 marca 1932 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 38.32) zarządzam co następuje:

§ 1. Właściciele domów, zarządcy domów, wyznaczani przez Zarząd Nieruchomości do sprawowania opieki nad mieniem poniemieckim i mieniem opuszczonym (tj. majątkiem, który nie znajduje się w posiadaniu właścicieli-Polaków lub ich prawnych następców), osoby którym powierzono zostało spełnianie czynności meldunkowych obowiązane są na terenie „Wielkiej Łodzi” do prowadzenia w poszczególnych posesjach „domowych księzek meldunkowych” i list lokatorów. Właściciele, dzierżawcy, administratorzy lub inni odpowiedzialni kierownicy hoteli, pensjonatów, domów noclegowych, szpitali, burs, przytułków i wszelkiego rodzaju innych zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bez-

płatnie — obowiązani są prowadzić „księgi meldunkowe” (hotelowe) i listy według wzorów, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 655).

§ 2 Osoby na których ciąży obowiązek zaopatrzenia się w książki meldunkowe (§ 1), będą wzywane imiennie do poszczególnych Biur Meldunkowych. Zostaną one dokładnie pouczone o sposobie prowadzenia księzek meldunkowych.

§ 3. Domowe i hotelowe książki meldunkowe nabywać można po cenach:

1.	za książkę o objętości	10 kart	zł	150.—
2.	„	20 „	„	200.—
3.	„	50 „	„	250.—
4.	„	100 „	„	400.—
5.	„	200 „	„	600.—
6.	„	300 „	„	800.—

§ 4. Do książki meldunkowej należy wpisać z „arkusza zbiorczego” wyłącznie te osoby, co do których prowadzący meldunki nie ma żadnych wątpliwości, że istotnie mieszka ją one na terenie danego domu w chwili jej zaprowadzenia.

Wszystkie natomiast osoby, które figurują w „arkuszu zbiorczym”, a faktycznie nie mieszkają w danym domu, winny być bezwzględnie wymeldowane. O koliczności wymeldowania należy potwierdzić w odpowiednim Biurze Meldunkowym.

§ 5. Nowozaprowadzone książki meldunkowe należy przedłożyć we właściwych terytorialnie Biurach Meldunkowych w celu sprawdzenia prawidłowości wniesionych zapisów oraz uzgodnienia tychże z oryginałem „arkusza zbiorczego”.

§ 6 Przedwojenne książki meldunkowe z okresu 1939 r.) oraz „arkusze zbiorcze”, wprowadzone tylko na okres przejściowy, zostają wycofane z użycia. W terminie od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia do dnia 30 września 1946 r., książki te i arkusze zbiorcze należy przekazać właściwym biuram meldunkowym.

§ 7. Właściciele domów, dzierżawcy itp. osoby, o których mowa w § 1, przy zgłaszaniu się do Biur Meldunkowych w sprawie nabycia księzek meldunkowych, obowiązani są do złożenia deklaracji z podaniem imienia i nazwiska osoby odpowiedzialnej za prowadzenie czynności meldunkowych, a nadto — do wypełnienia formularza następującymi danymi:

- a) nazwa ulicy, na której dom znajduje się;
- b) numer porządkowy domu oraz numer hipoteczny domu;
- c) oznaczenie dokładne położenia domu narożnego i przechodniego (podać dokładnie nazwy dwóch ulic);

d) ilość lokali i liczba wszystkich mieszkańców w danym domu nie wyłączając dzieci.

§ 8. **Niezależnie od wprowadzenia domowych księzek meldunkowych** i list lokatorów ustanawia się z dniem 1 września 1946 r. obowiązek używania w każdej nieruchomości, hotelu, szpitalu itp. zakładzie jednolitego typu pieczętki domowej i hotelowej wg. wzoru znajdującego się w Biurach Meldunkowych.

§ 9. W celu należytego zaprowadzenia domowych księzek meldunkowych osoby, wyszczególnione w § 1 niniejszego obwieszczenia, otrzymają szczegółową instrukcję, omawiającą całokształt spraw, dotyczących prowadzenia i przechowywania księzek meldunkowych, jak również list lokatorów.

§ 10. Winni przekroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia ulegną w drodze administracyjnej karom, przewidzianym w art. art. 24 i 25 zacytowanego na wstępie rozporządzenia.

§ 11. Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie i obowiązuje na terenie „Wielkiej Łodzi” z dniem ogłoszenia.

Łódź, dnia 31 lipca 1946 roku

Za Prezydenta Miasta

(—) **EUGENIUSZ AJNENKIEL**
Wiceprezydent Miasta

OBWIESZCZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Weterynarii podaje do publicznej wiadomości, że zgodnie z obowiązującym dotychczas zarządzeniem Starosty Grodzkiego Łódzkiego z dnia 8 stycznia 1937 r. Nr. B. A. 2c-259-36 o zakazie trzymania zwierząt w mieście (Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 2 poz. 25), na terenie m. Łodzi w granicach 1939 r. obowiązuje nadal zakaz trzymania nierogacizny, bydła, owiec i kóz.

I. Zakaz trzymania zwierząt wymienionych wyżej, dotyczy wszystkich mieszkańców m. Łodzi, jak również osób prawnych, za wyjątkiem zakładów naukowych, doświadczalnych, lecznic zwierząt, przyjezdnych cyrków i menażeryj, terenów rzeźni miejskiej, ogrodów zoologicznych, o ile takie pozostają pod stałym dozorem weterynaryjnym oraz gospodarstw, rolnych, gdy obejmują one co najmniej 1 ha ziemi ornej z tym jednak, że ilość utrzymywanych zwierząt nie może przekraczać normalnego gospodarczego zapotrzebowania.

II. W okresie przejściowym spod zakazu trzymania zwierząt wyjęte są również chlewnie prowadzone przez stołówki.

III. W miejscach, których nie dotyczy zakaz z pkt. pkt. I i II w zakładach naukowych doświadczalnych, lecznicach zwierząt, przy-

jezdnych cyrków i menażeriach, rzeźni miejskiej, ogrodzie zoologicznym, gospodarstwach rolnych, gdy obejmują one co najmniej 1 ha ziemi ornej, oraz w chlewniach stołówek wolno trzymać zwierzęta wyżej wymienione — z tym jednak zastrzeżeniem, że zakaz trzymania nierogacizny, bydła, owiec i kóz obowiązuje w odległości 30 mtr. od istniejących świątyń, domów modlitwy, szkół, szpitali, klinik, teatrów, restauracji, warsztatów masarskich, oraz w odległości 10 m. od budynków mieszkalnych, studzien i miejsc sprzedaży, wytwarzania i przetwarzania produktów spożywczych na nieruchomościach nieskanalizowanych, gdy miejsca te znajdują się na nieruchomościach skanalizowanych odległość winna wynosić co najmniej 5 m.

IV. W związku z powyższym Zarząd Miejski w Łodzi wzywa wszystkie osoby fizyczne i prawne, aby w terminie do dnia 1. 9. 1946 r. zlikwidowały prowadzone przez siebie, a podpadające pod zakazy, chlewnie względnie obory.

V. Winni niestosowania się do przytoczonych zakazów karani będą w trybie karnoadministracyjnym z mocy art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) aresztem do trzech miesięcy i grzywną do 30.000,— zł. lub jedną z kar.

Łódź, dnia 31 sierpnia 1946 roku

Za Prezydenta Miasta

(—) **ST. DUNIAK**
Wiceprezydent Miasta

OGŁOSZENIE

Prezydent m. Łodzi wydał w dniu 16 sierpnia br. Ob. **Szumskiemu** Józefowi zam. w Łodzi, ul. Żeromskiego 63 Dekret, uprawniający do używania tytułu i wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Przepisaną przysięgę złożono w tymże dniu.

Łódź, dnia 20 sierpnia 1946 roku
Zarząd Miejski w Łodzi

II STATUT

O podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź.

Na podstawie art. 34 — 38 dekretu z dnia 20. 3. 1946 roku o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 128) — pobiera się na rzecz Gminy Miejskiej Łódź podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, utrzymywane na terenie miasta Łodzi.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów, Za posiadacza psa, utrzymy-

wanego w mieszkaniu prywatnym, uważa się lokatora głównego, inną osobę tylko w tym wypadku, gdy osoba ta posiada samodzielne źródło dochodowe. Za posiadacza psa, utrzymanego w innych lokalach uważa się osobę fizyczną lub prawną, zajmującą dany lokal. Za posiadacza psa, utrzymywanego do strzeżenia obiektów gospodarczych, uważa się właściciela względnie użytkownika tych obiektów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

- a) szczenięta liczące mniej niż osiem tygodni, o ile przebywają łącznie z matką;
- b) pierwszy pies łańcuchowy służący do strzeżenia budynków, znajdujących się w odległości ponad 100 metrów od najbliższych położonych budynków mieszkalnych;
- c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych oraz należące do funkcjonariuszów wymienionych władz, o ile psy te są odpowiednio wykwalifikowane i utrzymywane wyłącznie dla celów służbowych;
- d) psy, będące w posiadaniu osób, przebywających w m. Łodzi czasowo, jednak nie dłużej, niż cztery tygodnie, lub też, przebywających w m. Łodzi czasowo dłużej, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku samorządowego, w którym podatek od psów jest wprowadzony;
- e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie sprzedarzy psów o ile przedsiębiorstwo posiada odpowiednie świadectwo przemysłowe;
- f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych nie będących obywatelami Państwa Polskiego;
- g) psy, przewodniki osób, dotkniętych kalectwem lub zupełnym niedołęstwem — nie więcej niż jeden na jedną osobę.

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od opodatkowania.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie w zależności od strefy miasta, w której pies jest utrzymywany:

- a) od pierwszego psa oraz od drugiego psa łańcuchowego:

w strefie pierwszej	zł. 500.—
" " drugiej	" 300.—
" " trzeciej	" 200.—

b) od następujących psów:

w strefie pierwszej	zł. 1000.—
" " drugiej	;; 600.—
" " trzeciej	;; 300.—

Do pierwszej strefy podatkowej zalicza się teren, objęty ulicami:

Lutomierską od Zgierskiej do Stodolnianej, Stodolnianą, Zachodnią od Stodolnianej do Ogrodowej, Ogrodową od Zachodniej do Gdańskiej, Gdańską od Ogrodowej do Radwańskiej, Radwańską od Gdańskiej do Piotrkowskiej, Brzeźną, Sienkiewicza od Brzeźnej do Abramowskiego, Abramowskiego, Kilińskiego od Abramowskiego do Franciszkańskiej, Franciszkańską od Kilińskiego do Wojska Polskiego, Wojska Polskiego od Franciszkańskiej do Placu Kościelnego i Placem Kościelnym.

Drugą strefę stanowi dalszy teren miasta, otaczający strefę pierwszą i objęty ulicami:

Lotniczą, Limanowskiego od Lotniczej do Piwnej, Piwną, Drewnowską od Piwnej do Leśnej, granicą posesji fabrycznej i cementarzy od Drewnowskiej do Ogrodowej, Ogrodową od tej granicy do Cementarnej, Cementarną od Ogrodowej do Jerzego, Jerzego, 11 Listopada od Jerzego do gen. Żeligowskiego, gen. Żeligowskiego, Andrzeja od gen. Żeligowskiego do Towarowej, Towarową od Andrzeja do Kątnej, Kątną od Towarowej do Wólczańskiej, Wólczańską od Kątnej do Pabianickiej, Pabianicką od Wólczańskiej do Leonarda, Leonarda, Rzgowską od Leonarda do Nowozarzewskiej, Nowozarzewską Kilińskiego od Nowozarzewskiej do Emilii, od Kilińskiego do Przędzalnianej, Przędzalnianą od Emilii do Daszyńskiego, Daszyńskiego od Przędzalnianej do dr. Kopcińskiego, dr. Kopcińskiego od Daszyńskiego do Pomorskiej, Trębacką od Pomorskiej do Źródłowej, Źródłową od Trębackiej do Chłodnej, Chłodną od Źródłowej do Marysińskiej, Marysińską od Chłodnej do Dworskiej, Dworską od Marysińskiej do Łagiewnickiej, Łagiewnicką od Drewnowskiej do Dolnej i Dolną.

Trzecią strefę stanowi teren, otaczający strefę drugą — do granic miasta. Ulice, odcinki ulic i place graniczne, należące po obu stronach do tej strefy, przy której wymieniono je wyżej jako granice.

§ 5.

Podatek płatny jest w dwóch równych ratach półrocznych: w kwietniu i listopadzie. Płatnicy nabywający psy, podlegające opodatkowaniu, po pierwszym styczni, a przed 30 czerwca — winni pierwszą ratę podatku uiścić w ciągu miesiąca po dniu nabycia. W wypadku nabycia psa w drugim półroczu podatek, wynoszący 50% stawki rocznej, płatny jest jednorazowo w ciągu miesiąca po dniu nabycia.

Zmiana strefy w ciągu roku podatkowego — § 4 niniejszego statutu — nie wpływa na wymiar podatku.

§ 6.

Obowiązek podatkowy powstaje z dniem nabycia psa względnie osiągnięcia przez psa 8 tygodni — gaśnie z końcem roku, w którym nastąpiło pozbycie się psa

Płatnicy pozbywający się psów w ciągu pierwszego półrocza, nie są obowiązani do uiszczenia drugiej raty podatku, o ile o pozbyciu powiadomią Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 lipca danego roku podatkowego.

Rok podatkowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym.

§ 7.

Wymiar podatku uskutecznia Zarząd Miejski na podstawie danych, zebranych drogą urzędową lub zgłoszonych przez płatników w sposób, wskazany w Przepisach wykonawczych do statutu niniejszego

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo uskuteczniania wymiaru uzupełniającego, gdy wymiar pierwotny uskuteczniiony został z winy płatnika w wysokości niewłaściwej.

§ 8.

Celem kontroli podatku właściciele i odpowiedzialni zarządzający nieruchomości obowiązani są:

- a) dostarczyć Zarządowi Miejskiemu coroczny wykaz osób, które w dniu 1 stycznia posiadały psy na terenie ich nieruchomości;
- b) powiadamiać Zarząd Miejski w ciągu miesiąca o każdym fakcie nabycia psa przez osoby w wykazie corocznym niewymienione oraz o powiększeniu się ilości psów u osób w wykazie wymienionych;
- c) na indywidualne wezwania Zarządu Miejskiego udzielić informacji o osobach, posiadających psy na terenie ich nieruchomości;
- d) wywiesić na widocznym miejscu, dostarczony przez Zarząd Miejski wyciąg ze statutu niniejszego i przepisów wykonawczych.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w biurze Wydziału Podatkowego Zarządu Miejskiego listy płatników ze wskazaniem ilości psów, podlega-

jących opodatkowaniu, i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne ogłoszenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminów płatności podatku i środków prawnych.

Dla ułatwienia wpłacenia podatku Zarząd Miejski rozesła zawiadomienia płatnicze.

W razie nieotrzymania takiego zawiadomienia, płatnicy winni zgłosić się po nie do Wydziału Podatkowego Zarządu Miejskiego w terminie od 1 do 15 kwietnia, względnie w ciągu miesiąca po nabyciu psa, jeśli to nastąpiło po 1 kwietnia.

§ 10.

Odwolania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. nr. 62, poz. 454).

§ 11.

Nieuiszczony we właściwym terminie podatek, ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę, zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. nr. 8, poz. 88) oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 46, poz. 401).

W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. nr. 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. R. P. nr. 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. nr. 10, poz. 78) i z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. nr. 43, poz. 340) — koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia. Każda kwota, wpłacona po terminie płatności dobrowolnie, bądź w drodze przymusowej, zarachowana zostanie w części na podatek i w części na odsetki, przypadające od kwoty, zarachowanej na podatek.

§ 12.

Wykroczenie przeciwko przepisom statutu niniejszego oraz postanowieniom wydanych na jego podstawie Przepisów wykonawczych, podlegają karze do wysokości zł. 345.90, o ile nie będą mieć zastosowania przepisy art. art. 62—66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Zarząd Miejski.

§ 14.

Statut niniejszy został zatwierdzony przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej w trybie art. 26 ust. 3 dekretu z dnia 20 marca 1946 roku (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 129) i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1945 roku po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w „Dzienniku Urzędowym Zarządu Miejskiego w Łodzi”.

Od dnia 1 kwietnia 1945 roku traci moc obowiązującą statut o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź, zatwierdzony restryktem Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1938 roku.

STATUT

o samoistnym podatku na rzecz Gminy m. Łodzi od nabywania przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 20 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454) wprowadza się na rzecz Gminy Miejskiej m. Łodzi podatek od nabywania przedmiotów zbytku.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania jest przedmiot zbytku. Za przedmioty zbytku w rozumieniu niniejszego statutu uważane są:

- 1) wszelkie wyroby z platyny, złota, srebra, kamieni szlachetnych oraz półszlachetnych, wyroby platerowane, bursztyny, perły i korale,
- 2) patofony i ich części oraz płyty i igły gramofonowe,
- 3) pianina i fortepiany,
- 4) obrazy malarzy zagranicznych,
- 5) wszelkie przedmioty antyczne,
- 6) dywany kilimy, makaty, gobeliny itp. futra i wyroby futrzane z wyłączeniem kożuchów,
- 7) meble z drzew szlachetnych (mahoń, orzech itp.), meble wyściełane oraz kryte jedwabiem, adamaszkiem, aksamitem, skórą i gobelinem,
- 8) kryształ, porcelana oraz wyroby z marmuru, alabastru, brązu itp.,
- 9) perfumy, wody kwiatowe, lakiery kosmetyczne oraz wszelkiego rodzaju wyroby kosmetyczne, jak kremy, pomadki, pudry, szminki itp.,
- 10) kwiaty sprzedawane w sklepach oraz na stałych stoiskach na ulicach i placach,

- 11) wszelkiego rodzaju broń myśliwska,
- 12) osobowe pojazdy resorowe, jak karety, powozy, wolanty itp.,
- 13) aparaty fotograficzne do zdjęć, powiększeń, powielania itp.
- 14) wyroby z perlonu.

§ 2.

Podatek obciąża nabywcę i płatny jest przy kupnie przedmiotu zbytku.

§ 3.

1. Od podatku wolne jest nabycie przedmiotów zbytku przez kupców w fabrykach i hurtowniach.

2. Również wolne jest nabycie przedmiotów zbytku, wymienionych w § 1 p. 12, przez władze państwowe i samorządowe.

§ 4.

Podatek wynosi 10% ceny kupna.

§ 5.

Sprzedawcy przedmiotów zbytku, wyszczególnionych w § 1, są obowiązani do obliczania i poboru kwot podatku, przypadającego od nabywców.

W razie stwierdzenia zaniechania tego obowiązku przez sprzedawców, Zarządowi Miejskiemu służy prawo ściągnięcia od nich niepobranych kwot podatku wraz z karami za zwłokę i kosztami przymusowego ściągnięcia.

§ 6.

Osoby, prowadzące przedsiębiorstwa, obowiązane są wystawić rachunki przy sprzedaży przedmiotów zbytku na formularzach, które w bloczkach dostarczy im Zarząd Miejski za zwrotem kosztów.

W rachunkach winna być uwidoczniiona cena sprzedanego przedmiotu oraz kwota doliczonego podatku.

Rachunki winny być wystawione w dwóch egzemplarzach przez kalkę, z których pierwszy otrzymuje nabywca, a drugi (kopia) pozostaje w bloczku. Po zapisaniu całego bloku, osoba, prowadząca przedsiębiorstwo powinna zwrócić go Zarządowi Miejskiemu przy najbliższej wpłacie podatku.

§ 7.

Pobrane przez sprzedawców kwoty podatku winny być wpłacane do Kasy Miejskiej w dniu każdego 16-go i ostatniego dnia w miesiącu za ubiegły okres półmiesięczny przy równoczesnym złożeniu odpowiedniego obliczenia na specjalnie w tym celu dostarczonym formularzu.

§ 8.

Na pokrycie kosztów poboru podatku sprzedawca otrzymuje 3% pobranej kwoty, które uprawniony jest potrącić sobie przy uiszczeniu należności.

§ 9.

Przedsiębiorstwa, trudniące się sprzedażą któregośkolwiek artykułów, wymienionych w § 1, obowiązane są do prowadzenia specjalnej księgi handlowej lub też konta tych przedmiotów w prowadzonych przez siebie księgach handlowych.

§ 10.

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo zryczałtowania podatku od sprzedaży kwiatów w stałych stoiskach na ulicach i placach (§ 1 p. 9).

Sprzedawcom, którym podatek zostanie zryczałtowany, nie wolno pobierać podatku od nabywców.

Zryczałtowany podatek winien być wpłacony do Kasy Miejskiej do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc bieżący z góry.

§ 11.

Sprzedawcy obowiązani są, na żądanie organów kontroli Zarządu Miejskiego, do udzielania wszelkich informacji, niezbędnych do prawidłowego obliczenia podatku, a w

szczegółności do przedkładania ksiąg handlowych i innych dowodów.

§ 12.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikom prawo odwołania się w trybie i terminie, przewidzianym w art. 48. ust. z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454).

§ 13.

Nieuiszczony przez sprzedawców względnie nabywców podatek zostanie ściągnięty w drodze przymusowej zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

§ 14.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu podlegają karze z art. art. 62—67 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r., Nr. 62, poz. 454).

§ 15.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Łódź, dnia 3 września 1946 roku

Za Prezydenta Miasta

(—) KAZIMIERZ GALLAS
Wiceprezydent Miasta

Adres Redakcji i Administracji: Łódź, ul. Piotrkowska 104, pokój Nr 127, telefon 280-40, wewnętrzny Nr 77

Wydawca: Zarząd Miejski w Łodzi.

Prenumerata wynosi: kwartalnie — zł 150.—, półrocznie — zł 300.—, rocznie — zł 600.—. Cena pojedynczego egzemplarza — zł 50.—

Ceny ogłoszeń: cała strona — zł 800.—, pół strony — zł 500.—, wiersz milimetry — zł 3.—

Drobne ogłoszenia za wyraz — zł 2.—

Druk. Łódzki Instytut Wydawniczy, Zwirki 17.